

**Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin, til
Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn.
Fortrolig.
Berlin, 28. Juli 1873.**

Deres Excellence,

Skjøndt der nu er forløbet en meget lang Tid, siden Herr von Thile forlod Stillingen som Statssecretair i det herværende [s. 190](#) Udenrigsdepartement, er der dog endnu ingen endelig Bestemmelse truffen med Hensyn til Besættelsen af denne Stilling. I den tydske Bigsdags sidste Samling er der voteret Beløb af 12000 Thaler aarligt for Statssecretairen tilligemed et aarligt Tillæg af 3000 Thaler indtil der kan blive stillet ham en Embedsbolig til Baadighed, Alt i den Hensigt at han kan blive stillet lige med Præsidenten for Bigskantsler- Embedet og Chefen for Admiralitetet samt de preussiske Statsministre; men Herr von Balan er dog endnu bestandigt Gesandt i Bryssel og bestyrer Statssecretair-Embedet ikkun provisorisk. Af min allerærbødigste Indberetning af 22nde December f. A. Nr. 29 vil Deres Excellence erindre, at efter hvad jeg dengang havde erfaret, havde Herr von Balan stillet Betingelser for Overtagelsen af dette Embede, og afseet fra de pecuniære Betingelser, navnlig forlangt Sæde i det preussiske Statsministerium som preussisk Statsminister. Man har sagt mig, at det er denne Betingelse som hidtil har staaet i Veien for en Afgjørelse, idet Fyrst Bismarck under nærværende Forhold og navnlig saalænge det preussiske Statsministerium er saaledes organiseret som Tilfældet er for Tiden, selvfølgelig ikke kan opgive sin Stilling som Udenrigsminister, medens der paa den anden Side ikke vel kan være Plads i bemeldte Ministerium for to Udenrigsministre. Jeg har oftere hørt yttre af Personer som jeg maa ansee for at være istand til at danne sig en paalidelig Mening, at den her- omhandlede Usikkerheds-Tilstand staaer i Forbindelse med eller er en Følge af meget mislige og forviklede baade reelle og personlige Forhold i den herværende øverste Statsstyrelse. Fyrst Bismarck har mere end eengang udtalt sig ugunstigt om den Uafhængighed, som retligt tilkommer hver enkelt preussisk Statsminister i hans Embedsomraade, og man begynder nu atter at tale om, at hans Maal er at blive preussisk Statskansler.

Da jeg igaar præsenterede den kongelige Legationssecretair, Kammerjunker Krag, som Chargé d'affaires under min [s. 191](#) forestaaende Fraværelse fra Berlin for Herr von Balan, sagde denne mig, at der var megen Sandsynlighed for at han ikke forblev længe i det herværende Udenrigsdepartement, men derimod vendte tilbage til sin Post i Bryssel, der var ham langt behageligere.

Det nordslesvigske Medlem af den tydske Bigsdag, Herr Kryger-Beftofts Samtale med Bigskantsleren i Slutningen af forrige Maaned har, efter først at have været offentliggjort i de locale Blade, givet de herværende, navnlig de nationalliberale Blade, Stof til Artikler der som oftest commentere Fyrst Bismarcks Yttringer til Herr Kryger i en for Danmark meget ugunstig Aand. Hvorledes disse Yttringer, hvis Ordlyd uden al Tvivl er correct gjengivet i Herr Krygers Fremstilling, opfattes i de herværende politiske Kredse, er meget vanskeligt at sige. Thi paa denne Aarstid gives der her i Berlin ikke mange Kilder til Oplysning om de Spørgsmaal hvortil hiin Samtale, og især den Omstændighed, at det er Fyrst Bismarck selv som har foranlediget Samtalen, giver Anledning. Der er kun faae af mine Colleger tilbage her, og da de ikke have Adgang til anden Veiledning for deres Meninger end den de finde i deres egne subjective Anskuelser, ere deres Udtalelser

meget afvigende. ¹⁾

Jeg bemærker her, at den russiske Ambassadeur nyligt yttrede for mig, at han ikke var vis paa at det, saaledes som oftere er blevet udtalt, og som Fyrst Bismarck gjentagne Gange har antydnet og undertiden udtrykkeligt paastaaet, er den tydske Kaiser hos hvem Hindringen for Opfyldelsen af Pragfredens Artikel V maa søges. Han ansaae det for idetmindste ligesaa muligt, at denne Hindring maatte søges hos Rigskansleren. . . .

G. Quaade.

Depeche Nr. 22, efter Paaskriften modtaget 20. August 1873.